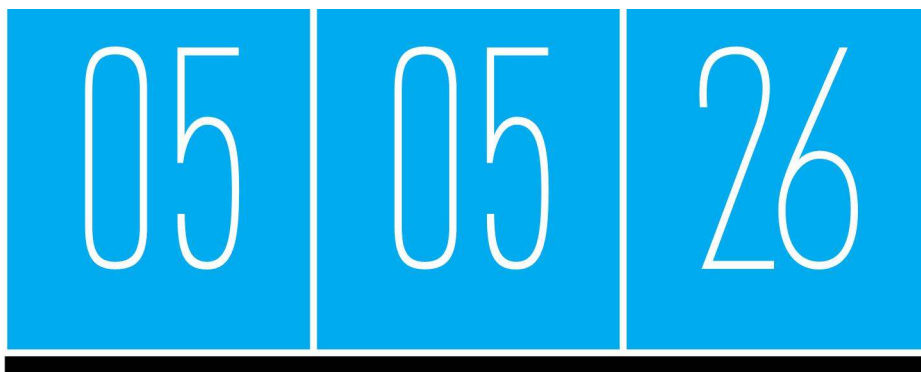

17.96x33.02	1	2	עמוד	כותרת	05/05/2026	97703048-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790						

גזענות או ציונות :

גזענות או ציונות

בניגוד למה שמקובל לחשוב, האקטיביזם השיפוטי לא סייע רק לצד אחד. הוא סייע גם לתופעה החמורה, של גזענות אנטי-ציונית מימין. בשלב הנוכחי הישועה לא תגיע מבג"ץ. אולי בקואליציה אחרת, בממשלה ציונית, הרוח הגזענית תרדך

הרצל ב"אלטנוילנד", כשפסלו את המפלגה הגזענית - סירבו להבין השופטים בישראל. החוק היה מפורש: מי שמתנגד לקיומה של מדינה יהודית ורמוקרטית, ומי שתומך בגזענות - פסול מה-תמורות לכנסת. אבל הם חשבו שהם חכמים יותר. ויש חשש שזו אחת הטעויות החמורות ביותר של בית המשפט העליון, אם לא החמורה ביותר.

בבחירות שנת 2020 לכנסת ה-23, לאחר קבלת ההכשר, קיבלה מפלגת עוצמה יהודית של בן גביר 19,042 קולות שהם 0.42%. הרחק מאחוזי החסימה. והיא הלכה וצמחה. וישראל מתמודדת עכשיו עם מפלצת הרבה יותר גדולה שפוגעת בכל חלקה טובה. השתוללות החוליגנים בשטחים, הכפייה הסלקטיבית, ההתערבות במינויים ובפעילות השוטפת, הפשיעה ההולכת ומתעצמת, ההזנחה של גל הרציחות במגזר הערבי, ועכשיו זו חרפת הניצבים. אז מה אתם אומרים, כבודכם? אתם מסוגלים להודות שטעיתם?

זה הרבה יותר חמור. משום שהבן גביר ריוס משתלט על הליכוד. "כהנא צדק בהרבה דברים ומנהיגי הליכוד טעו", אמר חבר הכנסת ניסים ואטורי. פעם יצאו ח"כים מהליכוד כמאולס המליאה בכנסת כאשר מאיר כהנא עלה לדרכה היום הם מצטופפים בצלו של בן גביר ומדברים כמו בן גביר וחותרים יחד איתו על מכתב של אי ציות לבג"ץ. מה עוד תבקשי מכורה.

עכשיו שוב ניצבים השופטים בפני אותה דילמה, בעקבות העתירה לסילוק בן גביר מלשכת השר לביטחון לאומי. צריך להודות שחשד עשו העותרים עם בן גביר, משום שכל החלטה תועיל לגזען ותפגע בבג"ץ. כאשר היה חוק מפורש שהורה לשופטים כיצד לפעול - הם רמסו אותו וסיבכו את כולנו. האם דווקא עכשיו, כשאינו שום חוק שמסמך אותם להורות לראש הממשלה להדיח שר, הם שוב ימציאו חוק, יש מאין, שמעניק להם סמכות? אין צורך. זה רק יעזור לבן גביר, וזה יפגע בבג"ץ. יש חוק ברור ומפורש. צריך להשתמש בו. והחוק מצווה על בג"ץ לפסול כל גזען.

בניגוד למה שמקובל לחשוב, האקטיביזם השיפוטי לא סייע רק לצד אחד. הוא סייע גם לתופעה החמורה, של גזענות אנטי-ציונית מימין. באוטופיה הנבואית שחיבר בכר הציונות ההומנית מנצחת. בימים הללו הגזענות של בן גביר עלולה לנצח. בשלב שאליו הגיענו הישועה לא תגיע מבג"ץ. הוא לא פסל. הוא לא יפסול. אולי בקואליציה אחרת, עם ממשלה ציונית ברוח הרצל ובכך, הרוח הגזענית תרדך, ותחזור לגודלה המקורי. 0.42%. אמן.

עדיין לא ברור כיצד תצליח ישראל להיחלץ מפגעי של איתמר בן גביר. המשטרה, או לפחות חלק משמעותי ממנה, נפלה שדודה לרגליו. אין חוק נגד השתתפות של ניצבים בחגיגה פרטית של השר הממונה עליהם. משום שיש דברים שהם בבחינת לא יעלה על הדעת. אבל הנה, אצל שומרי הסף זה כבר יעלה על הדעת. הנזק הפנימי ידוע. הנזק הבינלאומי מפגעי של בן גביר, כדאי לדעת, כבר הרבה יותר. כל יוזמה שלו, כל התבטאות, כל פעילות, היא אוצר לשונאי ישראלי.

הדילמה מונחת לפתחו של בג"ץ, בעקבות העתירה להדחת בן גביר מתפקיד השר לביטחון פנים. נניח לרגע לכאן ועכשיו. נעבור לסוף המאה ה-19. יעקב בכר היה אחד מנציגי צפון אפ"ר יקיקה לקונגרס הציוני הראשון. הוא פרסם אז את הספר, "אנטי גויות בציון". "אנטי גויות" היא גזענות יהודית נגד זרים. תמורת נת הראי של האנטישמיות. באותו ספר, שחזה פני עתיד, ראש המפלגה הגזענית עומד למשפט הסנהדרין. יהודים סבלו באותם ימים, ובעצם מתי לא, מאנטי-שמיות. האם המדינה היהודית, שעליה חלם בכר, תוכל לסבול תופעה מקבילה, של אנטי גויות?

באותו משפט ניצבו זו מול זו שתי גיי-שות. מצד אחד, אלה שרוגלים ב"חוקה אחת לגר ולאזרח". מצד שני ניצבו הגזענים, ש"מדברים גבוהה גבוהה על חובת העקרונות הנעלים, והם מטיחים כלפי כל האומה כולה שהיא אנטי-ריוטית ודוגלים בלאומנות גסה ומצומצמת". בכר היה נביא, משום שראש התנועה הגזענית מתגאה בכך שהוא איש חברון, שטוען: "קשור אני משום כך לארצנו בקשרים יותר אמיצים מאשר הקוסמופוליטים הללו".

הרקע לאוטופיה הוא גם משפט דרייפוס. אשר על כן, פרקליט המדינה בישראל העתידית טוען בפני בית המשפט: "עמנו שנ-תלכד מחדש, בעטייה של הבערות והקנאות החשוכה של אומות העולם, לחטיבה לאומית מלוכדת, אסור לו שימיט על עצמו סכנה של ניוון והתנוונות מחמת אי הסובלנות". אותה רוח ציונית, של הרצל, של בכר ובהמשך של ז'בוטינסקי, מתמודדת גם היום עם אלה שקמים עליה לחסלה. הסנהדרין, אפשר לקרוא לבג"ץ, החליט לסלק את הגזען מהחיים הציבוריים.

מה אצלנו? בית המשפט העליון, שוב ושוב, העניק לגזענים את דרכון הכניסה לחיים הציבוריים. פעם אלה היו עזמי בשארה וחנין וזעבי, אחר כך עופר כסיף, עד שהגענו לסכנה הגדולה מכולם - איתמר בן גביר. מה שבכר הבין לפני 128 שנים, וגם

**בית המשפט העליון,
שוב ושוב, העניק
לגזענים את דרכון
הכניסה לחיים
הציבוריים. פעם אלה
היו עזמי בשארה וחנין
זעבי, אחר כך עופר
כסיף, עד שהגענו
לסכנה הגדולה מכולם -
איתמר בן גביר**